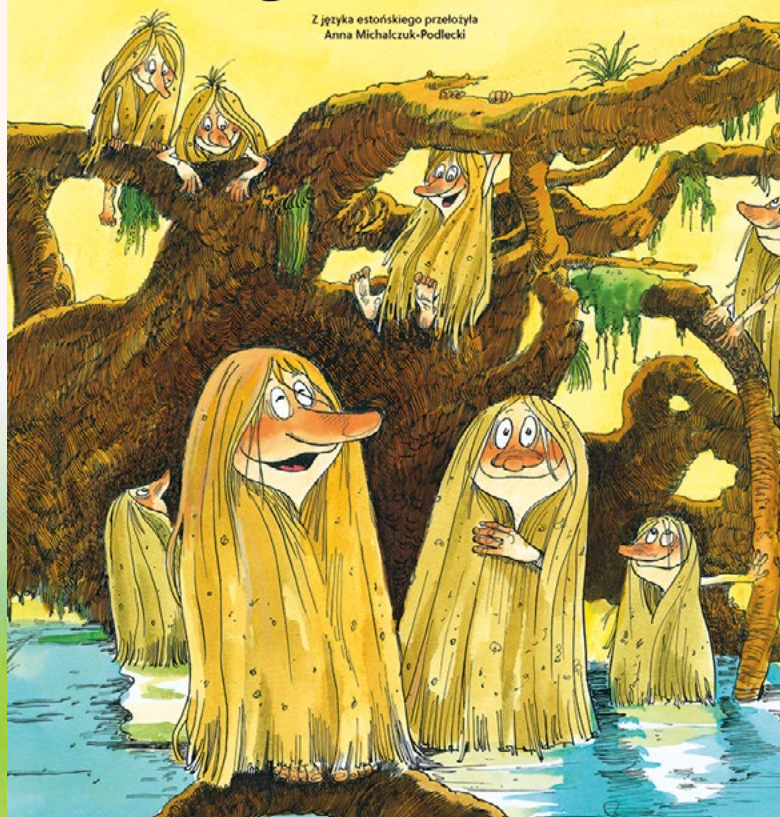

Edgar Valter

KSIĘGA POKU

Z języka estońskiego przełożyła
Anna Michalczuk-Podlecki

W POSZUKIWANIU KRAINY POKU

Swędzenie pięt to znak,
że pora wyruszyć w podróż
śladami Pokuludków,
trawiastych skrzatów,
które nie potrafią żyć
bez odrobiny wilgoci
pod stopami. Poszukajcie
z nami idealnej krainy
dla tych uroczych, bardzo
nieśmiałych stworzonek.

ZAPRASZAMY NA SPOTKANIE!

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Warsztaty literackie z książką „Księga Poku”

Tekst i ilustracje: Edgar Valter
Przekład: Anna Michalczuk-Podlecki
Wydawnictwo: Widnokrąg

W POSZUKIWANIU KRAINY POKU

Czas trwania: ok. 60–90 minut (obejmuje czas krótkiej przerwy, którą można zorganizować np. przed przystąpieniem do przygotowywania prac plastycznych). W zależności od czasu, którym dysponujemy, możemy zrealizować wszystkie aktywności lub wybrać te, które najbardziej pasują.

Grupa wiekowa: 6–10 lat

Cele:

Po spotkaniu uczestnicy i uczestniczki potrafią:

- wyjaśnić, dlaczego warto być blisko natury
- opowiedzieć kim są Poku, gdzie żyją, czego do życia potrzebują najbardziej
- opisać, co to znaczy: żyć w zgodzie z naturą
- pokazać, gdzie leży Estonia

Metody:

- praca z tekstem
- elementy relaksacji
- gra dydaktyczna
- działalność artystyczna

1. Podczas spotkania potrzebne będą:

- karteczki z obrazkami natury (karta pracy nr 1)
- książka „Księga Poku”
- sprzęt grający do puszczenia nagrania z dźwiękami natury
- kolorowy papier A4
- nożyczki
- kleje
- taśma dwustronna
- arkusz szarego papieru
- 4 kubeczki papierowe
- 2 łyżki
- piórka, szyszki, patyczki, liście, kasztany (wszystko to, co jest w danym momencie możliwe do zebrania, znalezienia)
- małe kartonowe pudełka np. po chusteczkach higienicznych
- flamastry
- mapa Europy lub mapa Estonii
- karta pracy nr 2: wzór tworzenia łódki origami

2. Organizacja przestrzeni do pracy:

Przestrzeń powinna być zaaranżowana tak, aby uczestnicy siedzieli w kręgu na dywanie lub pufach (część związana z książką i poruszoną w niej problematyką). Należy również wydzielić miejsce do wykonania pracy plastycznej i zabaw.

3. Działania promocyjne:

Jeśli na stałe współpracujesz z grupą dzieci, przekaz im zaproszenia. Możesz wykorzystać plakat promujący warsztaty (pamiętaj, aby wywiesić go także poza biblioteką). Zamieść informację o warsztatach na stronie internetowej Twojej biblioteki, blogu czy profilu w mediach społecznościowych.

PRZEBIEG SPOTKANIA

1. ROZGRZEWKĄ (5 min)

Zapraszamy dzieci do kręgu. Na środku rozkładamy karteczki z obrazkami natury (karta pracy nr 1). Prosimy, aby każda osoba po kolei powiedziała swoje imię i opisała króciutko, dlaczego akurat wybrała dla siebie taki a nie inny obrazek.

2. PRACA Z TEKSTEM (25 min)

Wstęp

Śwędzenie pięt to znak, że pora wyruszyć na wielką przygodę. Najlepiej do Estonii, śladem Pokuludków, trawiastych skrzatów, które nie potrafią żyć bez odrobiny wilgoci pod stopami.

Tu: pokazujemy Estonię na mapie.

Na pierwszy rzut oka stworzenia zwane Poku wyglądają jak skrzyżowanie trolla z turzycą kępkową (rodzaj trawy). Żyją dyskretnie, są przyjazne i ciekawskie, ale boją się ludzi. Autor książki Edgar Valter był jednym z niewielu szczęśliwców, którzy kiedykolwiek zdobyli zaufanie Polkuludków.

Zadanie

Czytamy fragment „Księgi Poku” od początku do strony 32 włącznie pokazując ilustracje. Po przeczytaniu fragmentu prosimy, aby wszyscy zamknęli na 2 minuty oczy i puszczaamy delikatną muzykę z dźwiękami natury (las, strumień, deszcz). Prosimy dzieci, aby wyobraziły sobie idealną krainę dla Poku.

Pytania do rozmowy:

- co jest ważne dla Poku?
- gdzie skrzaty chciałyby żyć?
- co oznacza, gdy Poku zaczynają śwędzić pięty?
- czy Poku mogłyby żyć w polskich lasach i na skrajach podmokłych łąk?
- czy może w Polsce też już widzieli ukryte Pokuludki?

3. WODA DLA POKU (10 min)

Zabawa ruchowa. Dzielimy grupę na dwa zespoły. Każdy zespół siada w rzędzie. Powstają dwa rzędy siedzące naprzeciwko siebie. Każda drużyna dostaje jeden kubek z wodą oraz łyżkę (stawiamy go koło ostatniej osoby w rzędzie) i jeden pusty kubek (stawiamy go koło pierwszej osoby w rzędzie). Zadaniem każdego zespołu jest przeniesienie wody z pełnej szklanki do pustej. Zasada jest taka, że osoba siedząca na końcu nabiera wodę na łyżkę i podaje kolejnej, łyżka musi przejść przez każdą osobę w drużynie (z ręki do ręki).

Podsumowanie: chwila rozmowy o tym dlaczego woda była tak ważna w życiu Poku.

4. MAPA LASU POKU (20 min)

Duży arkusz szarego papieru dzielimy na pół rysując na środku szeroką, niebieską rzekę. Każde dziecko dorysowuje wokół rzeki las – krainę Poku. Przy dużej liczbie dzieci można rozwinąć dłuższy rulon papieru, aby każdy miał swobodne miejsce do rysowania.

Następnie każde dziecko wybiera sobie kolorową kartkę papieru, z której robi łódkę (wzór – karta pracy nr 2).

Zadanie końcowe: uczestnicy po kolei stawiają łódki na początku rzeki i dmuchając muszą tak je przesuwac, aby przepłynęły przez całą rzekę.

5. IDEALNA CHATKA (25 min)

Każde dziecko dostaje kartonowe pudełko (np. po chusteczkach higienicznych), zadaniem jest stworzenie chatki, w której Poku chciałby zamieszkać. Ozdabiamy chatkę różnymi naturalnymi materiałami dostępnymi w danym momencie roku (patyczki, suche liście, szyszki, żołądź, kasztany).

Podsumowanie: oglądamy wszystkie domki i rozmawiamy, o tym jaka powinna być chatka, żeby Poku się w niej dobrze czuł.

6. RELAKSACJA (5 min)

Zapraszamy dzieci do kręgu. Puszczamy delikatną muzykę z dźwiękami natury. Dzieci zamieniają się w Pokuludki: zwijają się w kłębek i udają kępy traw, następnie wstają i ujawniają się światu, łapiąc się przy tym za własne noski. Powtarzamy zabawę kilka razy.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

